

WANDELEXCURSIE HUIZERPIER EN GOOIMEER 11 DECEMBER 1988

Rob Kloosterman

Het zit er jammer genoeg weer op. Na een ruim drie en een half uur durende frisse wandeling komen wij aan op ons verdwijn(?)punt 't Roefje bij de Huizer Haven. Even nog venten met de prachtige kalenders van 't Vogeljaar en dan weer huiswaarts. Opvallend veel mensen zijn op de fiets. Bravo!

Terug naar het begin: Het is Zondagochtend, droog met een vrij krachtige Noordwesten wind en een door een grijze dweil afgedekte hemel. Je merkt dat het daglicht vandaag niet veel tijd zal hebben. Een stuk of vijftien Vogelwerk-groepers besluiten vandaag hier een paar uurtjes te komen vogelen. Voor mij wordt het ook weer eens tijd na drukke werkzaamheden. Ik verneem dat ik Pestvogels en Zeearenden heb gemist. Kwestie van (wellicht verkeerde?) prioriteiten.

Tijdens het wachten op het vertreksein klaagt iemand over het feit dat er maar één dame onder ons is. We vertrekken echter uiteindelijk toch met zes vogelaarsters, hetgeen toch nog heel redelijk is. Boven de waterzuiveringsinstallatie cirkelen grote aantallen schuimende compostmeeuwen, vergezeld van treëpen Torenkraaien met een enkel albino exemplaar in hun midden. Ook die grote groep Blauwe Reigers van vorig jaar staat er weer. Of is het een nieuwe groep? In de jachthavenkom en de uitvaart zijn de Grote Zaagbekken weer rijkelijk vertegenwoordigd en vliegen op en aan. Toch geeft al dat bewegen te denken! Als je Grote Zaagbek of boterbuik bent dan hoor je 'snachts naar Spiering en zo te duiken en overdag te rusten. Worden ze soms door ons verstoord? In het Gooimeer gaan enkele Kleine- en Knobbelswanen. Het zijn er niet veel meer en dat kan ook niet, want het Fontijnkruid is steeds moeilijker te vinden, verdrongen als het is door de Blauwalg welke niet goed te eten schijnt te zijn. Wel nemen wij veel Grote Mantelmeeuwen waar. Volgens Hans rukken deze met steeds grotere getalen verder het binnenland in. Lijkt mij logisch. Eco-systemen van generalisten zoals Mantel- en ook Zilver-meeuwen zijn in ons land van open afval veel minder kwetsbaar dan die van specialisten zoals bijvoorbeeld de Kleine Zwaan.

We zien ook nog een paar exemplaren van een andere specialist, welke het wel goed doet, de Aalscholver. Nu maar hopen, dat hij uitkijkt en niet, zoals duizenden vogels elk jaar overkomt, tijdens het duiken naar snoekbaars en kleinere vissen met zijn nek in een visnet blijftsteken en aldus verdrinkt. Het Gooimeer is ruw door de krachtige wind. Daardoor zullen zich daar geen eenden bevinden, dus lopen wij de pier niet verder op. We gaan terug, richting 't Roefje en zien op het natte weilandje daarachter geen Water- maar wel Oeverpiepers. Ja, bij de volkstuintjes een paar Goudvinken en de heldere zang van de Heggemus. Het geluid van de voorbijvliegende Barmsijs zal ik nu maar eens omschrijven als het gooien van steentjes op dun ijs. Hout- en Holenduiven klapperen in groepen voorbij.

Wij nemen een horde van trimmers, honden en begeleiders, skiërs en een enkele ruiter (die plotseling met een bezorgde 'groecijferblik' in de ogen zijn paard van ons afwendt) en lopen een vrij rustig gebied tegemoet, richting Oud Naarden, langs de Gooimeerkust.

Een vrouwtje Blauwe Kiekendief scheert eenzaam over het riet en Fazanten schieten weg. Plotseling, vlak voor ons langs, komt een Groene Specht uit de bosrand gevlogen, gaat aan de achterkant van een armetierige wilg in het weiland zitten en laat zich niet meer zien. Maar dat hadden we al. En hoe! Zijn karakteristieke golvende vlucht doet ons weer eens realiseren dat de beleving centraal staat bij dit vogelen en niet de "thrill" van het soorten jagen.

Langs het fietspad ratelen de Winterkoning en Roodborst en hebben wij eerlijk gezegd toch weer een beetje moeite ze uit elkaar te houden. Het geluid bedoel ik. Een paar Bergeenden zwemmen in het Gooimeer. De felle Waterral laat zijn geknor niet horen of zien. We zien trouwens ook geen Wintertalingen.

Hoog boven ons trekken groepen Kolganzen voorbij. Een machtig gezicht, vooral als je bedenkt dat die beesten helemaal uit Groenland of zo zijn komen aanvliegen. Het is net of ze daarboven alles onder controle hebben. Schijn natuurlijk, want ik zag vorige week nog een groep boven Naarden in paniek uit elkaar spatten omdat iemand in een sportvliegtuig te dicht bij ze kwam. Voor de uitspanning Oud Naarden een geweldige opsteker op deze Zondagochtend. Vijftien onverwachte vogelende koffiedrinkers, of andersom. Wel gezellig, maar na een half uurtje toch weer verder en via het mezengebeuren (Kool, Pimpel, Matkop, Zwarte, Staart) toch nog even de Ransuilen opzoeken.

Ik zie er een en een paar anderen zien hem ook, maar het blijkt toch een denne-knoest te zijn, gecamoufleerd als Uil. Hans ontdekt verderop natuurlijk een echte Ransuil en wij kunnen hem prachtig zien door die fantastische telescoop van Frank, die hij altijd meezeult. De winterharde jager kijkt ons katachtig uit de boom aan, niet zichtbaar verstoord door het gemiauw van een Buizerd in de verte. Wij zullen ze (het zijn er eigenlijk drie) ook niet verder storen en gaan weer richting Huizen, langs een paar akkers die geweldig liggen te stinken in de vloeibare mest. Dit land komt zo nog eens gierend tot stilstand!

Een grote groep Vinken vliegt met blinkende schildjes op hun vleugels boom in, boom uit. Erg nerveus. In de verte draaien twee Zwarte Kraaien hoog in de lucht. Het lijken net op thermiek schroevende Buizerds. Daar kan je je haast in vergissen. Die Vinken ook?

We zien ze niet, maar horen ze wel: Grote Bonte Specht, Boomklever en Boomkruiper. Vlaamse Gaaien en Eksters schelden er op los en Goudhaantjes tsie-tsieën in de struiken.

We bedanken Hans van Oosterhout voor de wederom enthousiast geleide excursie.